

det vil sige, inden den mellemkommunale Refusion har fundet Sted. Endvidere bemærkes, at Statstilskuddet er blevet reduceret med $\frac{1}{84}$ (tidligere $\frac{7}{12}$, nu $\frac{4}{7}$). En Beregning i Overensstemmelse med Vestres Ønske maa altsaa forudsætte, at man beregner, hvilke Netto-udgifter Kommunerne paa Basis af deres Udlæg i Vinterhalvaaret 1933—34 vilde have haft efter de tidligere Regler om interkommunal Refusion. At gøre dette for hver enkelt Aldersrentenyder ved at finde ud af hans tidligere Forsørgelseskommune kan naturligvis ikke tænkes, man maa derfor gaa mere summarisk til Værks. Dette kan ske ved at korrigerer Udlæggene for Vinterhalvaaret 1933—34 under Hensyn til Refusionerne mellem Kommunerne for Vinterhalvaaret 1932—33. Disse Refusioner kendes nemlig for hver enkelt Kommune og er indberettet til Ministeriet i Forbindelse med de øvrige Oplysninger vedrørende Kommunernes Udgifter i Vinterhalvaaret 1932—33. Som Følge af Aldersrenteudgifternes Stigning fra Vinterhalvaaret 1932—33 til 1933—34 refererer disse Refusioner sig imidlertid til en mindre samlet Aldersrente, og det bliver derfor nødvendigt for hver enkelt Kommune under Hensyn til denne Stigning at foretage en Korrektion af disse Refusioner. De udbetalte Refusioner maa derfor forhøjes med en Procent, der giver Udtryk for den Stigning, som Aldersrenteudgifterne har været Genstand for fra Halvaar til Halvaar. De modtagne Refusioner maa forhøjes med en Procent, der giver Udtryk for Aldersrenteudgifternes Stigning i paagældende Kommune. Denne Stigning findes ved fra de nuværende Udgifter at trække de tidligere Udgifter med Fradrag af Refusionerne til andre Kommuner. Af det saaledes fundne Resultat tages $\frac{7}{12}$. Denne Andel sammenlignes da med Kommunens Statstilskud efter den nuværende Ordning. Disse to Statstilskud refererer sig imidlertid som Følge af den mellemkommunale Refusion til helt forskellige Udgifter. Man bør derfor samtidig undersøge Virkningerne af den mellemkommunale Refusion, saaledes at man kan sammenligne Kommunernes endelige Udgifter ved de to Regler for Stats- og mellemkommunal Refusion. Da den mellemkommunale Refusion imidlertid ikke er foretaget særskilt for Aldersrenteudgifternes Vedkommende, bliver det nødvendigt for at muliggøre denne Sammenligning at foretage en særskilt Beregning af den mellemkommunale Refusion for Aldersrenteudgifterne. Dette sidste vil ikke frembyde særlige Vanskeligheder, men de samlede Beregninger er meget komplicerede og vil kræve et betydeligt Arbejde.

Enkebørnsunderstøttelse.

Her ligger Forholdet paa ganske samme Maade som for Aldersrenteudgifternes Vedkommende. Alle de Beregninger, som er nødvendige, for saa vidt angaar Aldersrenten, skal ogsaa foretages her. Da det drejer sig om betydelig mindre Udgifter, vil Arbejdet ved Beregningen dog her komme til at staa i et vist Misforhold til Resultatet.

For saa vidt man ønsker Virkningerne af den mellemkommunale Refusion, maa dette forudsætte, at det er muligt at fordele Forsørgelsesudgifterne (Kommunehjælp og Fattighjælp) mellem Kommunerne efter de før Socialreformen gældende Regler (Hjælpekassehjælp og Fattighjælp).

Kommunehjælp m. v.

Man kan rent teoretisk tænke sig, at dette kunde ske ved for hver enkelt trængende at søge oplyst, efter hvilke Regler den ham tilstaaede Understøttelse vilde være blevet fordelt efter Bestemmelserne for Socialreformen, eventuelt ogsaa undersøge, om han overhovedet vilde have faaet Hjælp efter disse Regler, og om Hjælpen vilde have været af samme Højde som efter de nugældende Bestemmelser m. v.; men det siger sig selv, at en saadan Undersøgelse er praktisk uigennemførlig — rent bortset fra det uhyre Arbejde, det vilde lægge paa Kommunerne. Det ligger da nær at spørge, om man ikke kan gaa beregningsmæssigt frem efter samme Metode som ovenfor beskrevet for Aldersrentens Vedkommende, det vil sige, at man søger at korrigerer de nuværende Forsørgelsesudgifter under Hensyn til de Oplysninger om den mellemkommunale Refusion, som man er i Besiddelse af, for Vinterhalvaaret 1932—33. Dette støder straks paa den Vanskelighed, der følger med — for hver Kommune — at skulle regne ud, hvor stor en Del af Kommunehjælpsudgifterne i Vinterhalvaaret 1933—34 der vilde have været Hjælpekasseudgifter (uden tidligere mellemkommunal Refusion), og hvilken Del der med den gamle Lovgivning vilde have været Fattigudgifter. Den Fordeling mellem Hjælpekassehjælp og Fattighjælp, som man havde i Vinterhalvaaret 1932—33, er ikke meget vejledende, da den er stærkt paavirket af Kriselovgivningens Omfang. Hertil kommer, at Stigningen i Forsørgelsesudgifter fra det ene Halvaar til det andet ikke saaledes som Aldersrente-